

for hele Folkets Øjne. Ellers ere vi ude paa et meget farligt Skraaplan.

Der er i dette Tilfælde foregaaet det, at der er afhændet Statsarealer, og at Midlerne herfor ikke ere betalte direkte ind i Statskassen, men direkte ere brugte til at opføre ny militære Statsforanstaltninger ude i Fæstningen. Der er videre foregaaet dette, at den ærede Krigsminister efter sin egen Erkendelse, efter sin egen Vedgaelse forleden, benytter disse Krudtmagasiners Flytning til at indrette Kasematter i Fæstningen, saaledes at der nu i en Afstand af vel en Milsvej, ude i Vestfronten, ligger 6 Kasematter, der ere indrettede til at rumme Soldater. Den ærede Krigsminister siger, at i Farens Stund ville Soldaterne være taknemmelige, saa vil der ikke mærkes noget til den Uvillie mod Militarismen, som har givet sig til Kende i mine Taler. Men det er Demokratiets, det er Socialdemokratiets og det er Antimilitaristernes Anskuelse, at vi skulle undgaa, at Fæstningen nogen Sinde bliver benyttet; det er vor Opfattelse, at den aldrig skal benyttes i Farens Stund, at alene dens Tilstedeværelse bidrager til at kalde international Fare ind over vort Land. Det er da ganske utilbørligt af den ærede Krigsminister og Finansudvalget, endnu inden Militærkommissionen har afgivet sin Betænkning, endnu inden det er afgjort, om Fæstningen skal bibeholdes eller nedlægges, at bidrage til at montere og udvikle den.

Det er ikke blot derude, at der foregaar noget saadant. Ved Ordrup foregaar der noget lignende. Forleden Dag gik jeg tilfældigvis en Tur i Ordrup Krat, og saa saa jeg nogle Mænd, der vare i Færd med at opkaste noget, de kaldte Detachementer omkring Batterierne i Ordrup Krat. Husk paa, ærede Medlemmer, hvorledes man fra Venstres og Venstrepressens Side tog en saa lille Ting som det, at der en Gang under en af Højres Krigsministre blev opdaget et lille Hul og nogle Sten paa Præstesletten i Dyrehaven. Da skrev man i Venstres Blade lange, lange Artikler om det utilbørlige i, at Højres Ministre supplerede og udvidede Fæstningen ved at ligge og grave ude i Præstesletten. Husk ogsaa al den Opmærksomhed og Opsigt, det vakte, da det en Gang blev opdaget, at der blev gravet et Hul ude paa Amager. Faktisk er det, at da Pressen havde fremdraget det, blev det standset. Saa svage stod Højreregeringerne, og saa stærk var den offentlige Kritik, at Gravningen ude paa Præstesletten i Dyrehaven ikke blev

ført videre, og at Begyndelsen til dette Fort ude paa Amager heller ikke blev ført videre. Men nu under Venstres Regering laver man 6 Kasematter, ikke bare til Krudt, men ogsaa til Soldater, skudsikre Rum i Vestfronten; nu opkaster man Detachementer i Ordrup Krat osv. osv.

Jeg siger atter, som jeg sagde i min første Tale: Kan herefter nogen være blind for, hvorhen det stiler? Og tror nogen endnu, at den højtærede Krigsminister og hans Venner sidde i Militærkommissionen uden forudfattet Mening, sidde der ganske bare og blanke og undersøge, om nu dog ikke alligevel Fæstningen skulde være heldig, om nu ikke alligevel et lille Land som vort med $2\frac{1}{2}$ Millioner Indbyggere kunde tage en Kamp op med en Stormagt med 56 Millioner Mennesker; naar man brugte baade de fynske Telefoner og Cyklerne, som Krigsministeren har set derovre, og alt, hvad man overhovedet kunde, kunde man saa ikke blive i Stand dertil? Nej, det forekommer mig givet, at den højtærede Krigsminister allerede ved, hvad han vil. I det Interview, der blev omtalt i Gaar, talte han jo ogsaa om, at han havde haft en Strid med sin Kollega om, hvorvidt vort Militærvæsen skulde koncentreres paa et Punkt. Den højtærede Krigsminister vidste, da han gik ind i Ministeriet og ved det i dette Øjeblik, at han vil have vort Militærvæsen koncentreret paa et Punkt om den ulovlige, efter Venstres Mening landsskadelige københavnske Befæstning. Jeg tror efter de Taler, vi have hørt, og de Artikler, der i denne Sommer ere skrevne, at adskillige af Venstres Medlemmer i Militærkommissionen ogsaa vide, hvad de ville, nemlig følge Krigsministeren i hans forud ndarbejdede og gennemarbejdede Standpunkt i denne Sag.

Medens jeg er ved den højtærede Krigsminister, maa jeg maaske glæde mig over, at en lille Reform, som jeg lyste efter, allerede er gennemført, idet der nemlig ved Befaling af 11. September er tilkendegivet Militæret, at det, naar det spadserer gennem Gaderne, ikke maa genere Færdselen. Det er et lille Vidnesbyrd om, at den Kritik, der er fremsat baade af Venstreblade her i København og af „Social-Demokraten“, ikke har været ganske uden Nytte. Derimod tror jeg ikke, at den ærede Ministers Omtale af disse Advarselskugler ude paa Amager var ganske berettiget. Den højtærede Minister har modtaget en Del Rapporter, og jeg tvivler ikke om, at de gengives rigtigt. Jeg tvivler heller ikke om, at de Befalings-